

R O M Â N I A

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

Secția de Contencios Administrativ și Fiscal

Decizia nr. 705/2022

Decizia nr. 705

Asupra conflictului negativ de competență de față,

Din examinarea lucrărilor din dosar a constatat următoarele:

Circumstanțele cauzei

Cadrul procesual

Prin cererea înregistrată pe rolul Tribunalului Vâlcea sub nr. x/2021 la data de 2 aprilie 2021, reclamantul A., a solicitat contradictoriu cu pârâții Ministerul Muncii și Protecției Sociale reprezentat legal prin Ministrul Muncii și Protecției Sociale și Inspectoratul Teritorial de Muncă Vâlcea obligarea acestora la comunicarea actului administrativ Proces-verbal de control nr.....2021 (înregistrat sub nr. x la ITM Vâlcea) întocmit urmare a controlului efectuat în perioada 08.02.2021 -12.02.2021 la I.T.M. Vâlcea, în baza Ordinului MMPS nr. de către Direcția Generală Corp Control, Implementare Strategie Națională Anticorupție - Compartiment Corp Control Ministru. Totodată, reclamantul a solicitat anularea Procesului-verbal de control mai sus amintit, precum și a celorlalte acte administrative subsecvente, care sunt de natura a-i prejudicia interesele.

Hotărârile care au generat conflictul negativ de competență

Hotărârea Tribunalului Vâlcea, secția a II-a civilă și de contencios administrativ și fiscal

Prin sentința nr... Tribunalul Vâlcea, secția a II-a civilă și de contencios administrativ și fiscal a admis excepția necompetenței materiale, invocată de pârâtul Ministerul Muncii și Protecției Sociale și a declinat competența de soluționare a cauzei privind pe reclamantul A., în contradictoriu cu pârâții Inspectoratul Teritorial de Muncă Vâlcea și Ministerul Muncii și Protecției Sociale în favoarea Curții de Apel Ploiești, secția a II-a civilă și de contencios administrativ și fiscal.

Pentru a pronunța această sentință Tribunalul Vâlcea, secția a II-a civilă și de contencios administrativ și fiscal a reținut, în esență că prezenta cauză, nu privește în mod direct raporturile de serviciu ale reclamantului, funcționar public în cadrul I.T.M. Vâlcea, motiv pentru care competența materială a instanței de contencios administrativ a fost stabilită în raport de dispozițiile art. 10 alin. (1) și 3) din Legii nr. 554/2004 și, cum pârâtul MINISTERUL MUNCII ȘI PROTECTIEI SOCIALE, emitent al actelor contestate de către reclamant, este o autoritate publică centrală, s-a admis excepția necompetenței materiale a Tribunalului

Vâlcea, secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și s-a declinat competența de soluționare a cauzei în favoarea Curții de Apel Pitești, secția de contencios administrativ și fiscal.

Ca urmare a declinării competenței, dosarul a fost înregistrat pe rolul Curții de Apel Pitești, secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, sub același număr.

Hotărârea Curții de Apel Pitești, secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal.

Prin sentința nr. 211/F-CONT de la 17.11.2021, Curtea de Apel Pitești, secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal a admis la rându-i excepția necompetenței materiale, invocată din oficiu și, în consecință, a declinat competența de soluționare a cauzei în favoarea Tribunalului Vâlcea, secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal.

A constatat ivit conflictul negativ de competență și a înaintat dosarul către Înalta Curte de Casație și Justiție, secția contencios administrativ și fiscal, în vederea soluționării acestuia.

Pentru a hotărî astfel, Curtea de Apel Pitești, secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal a reținut, în esență, că obiectul litigiului privește drepturi și obligații în legătură cu raportul de serviciu al unui funcționar public și că, în materia raporturilor de serviciu ale funcționarilor publici, competența materială de soluționare a litigiului în primă instanță revine secțiilor de contencios administrativ și fiscal ale tribunalelor, potrivit dispozițiilor exprese ale art. 536 din Codul administrativ care precizează:

"cauzele care au ca obiect raportul de serviciu al funcționarului public sunt de competența secției de contencios administrativ și fiscal a tribunalului cu excepția situațiilor pentru care este stabilită expres prin lege competența altor instanțe".

Așa fiind, având în vedere faptul că obiectul pricinii de față vizează raportul de serviciu al funcționarului public, Curtea de apel a reținut că, în cauză se aplică cu precădere dispozițiile speciale ale art. 536 din Codul administrativ și nu dispozițiile de drept comun ale art. 10 alin. (1) din Legea 554/2004.

Considerentele Înaltei Curți asupra conflictului negativ de competență.

Înalta Curte, sesizată fiind cu pronunțarea regulatorului de competență, judecând în conformitate cu dispozițiile art. 135 C. proc. civ., analizând obiectul cauzei deduse judecătii, precum și dispozițiile legale incidente în cauză, va stabili competența de soluționare a prezentului litigiu în favoarea Tribunalului Vâlcea, secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, pentru considerentele ce se vor arăta în continuare:

Argumente de fapt și de drept relevante

Verificând cererea de chemare în judecată Înalta Curte constată că, prin cererea dedusă judecătii reclamantul solicită atât obligarea celor doi pârâți la comunicarea Procesului-verbal de control nr. x/DGCCISNA din ... întocmit în urma controlului efectuat în perioada 08.02.2021 -12.02.2021 la Inspectoratul Teritorial de Muncă Vâlcea, cât și anularea acestuia și a celorlalte acte administrative subsecvente, reclamantul fiind nemulțumit de unele măsuri dispuse legate de atribuțiile ce-i revin în cadrul instituției controlate, precum și de unele mențiuni din cuprinsul actului referitoare la modul de îndeplinire a atribuțiilor sale și la obligațiile pe care le

are în cadrul instituției, în considerarea funcției publice deținute, respectiv funcția publică de conducere de inspector șef adjunct în domeniul securității și sănătății în muncă la nivelul Inspectoratului Teritorial de Muncă Vâlcea.

Astfel, reclamantul a înțeles să conteste măsura referitoare la întocmirea raportului de evaluare a performanțelor profesionale pentru anul 2020 a inspectorului de munca B., precum și măsura referitoare la fișa postului pentru C., transmisă reclamantului spre luare la cunoștință, contestând, deopotrivă și realitatea mențiunii referitoare la refuzul său de a semna graficul de control planificat și realizat pentru perioada controlată, precum și a celei privind lipsa sa de loialitate față de instituție.

Prin urmare, în mod corect a reținut Curtea de Apel Pitești că obiectul litigiului privește drepturi și obligații în legătură cu raportul de serviciu al unui funcționar public, neavând relevanță sub aspectul competenței faptul că aceste raporturi de serviciu nu au fost modificate prin actul de control contestat, reclamantul invocând nelegalitatea respectivului proces-verbal tocmai raportat la modul de îndeplinire a atribuțiilor sale în exercitarea funcției publice deținute, de inspector șef adjunct în domeniul securității și sănătății în muncă la nivelul Inspectoratului Teritorial de Muncă Vâlcea.

Se constată așadar că obiectul pricinii vizează raportul de serviciu al funcționarului public, actul contestat de acesta fiind întocmit în considerarea funcției publice pe care acesta o deține.

Faptul că actul contestat este emis de o autoritate publică centrală, respectiv de Ministerul Muncii și Protecției Sociale, nu atrage, în mod automat, competența de judecată a cauzei în primă instanță în favoarea Curții de Apel, important fiind caracterul unitar al acțiunii ce vizează protecția drepturilor subiective rezultate din raporturile de muncă dintre părți.

Prin urmare, constatând că prezentul litigiu este circumscris unui raport juridic de drept administrativ, decelarea competenței materiale urmează a fi efectuată prin raportare la prevederile art. 536 din O.U.G. nr. 57/2019 privind Codul administrativ, potrivit cărora "Cauzele care au ca obiect raportul de serviciu al funcționarului public sunt de competența secției de contencios administrativ și fiscal a tribunalului, cu excepția situațiilor pentru care este stabilită expres prin lege competența altor instanțe".

Astfel, Înalta Curte constată că, în materia raporturilor de serviciu ale funcționarului public, potrivit dispozițiilor exprese ale art. 536 din Codul administrativ, competența materială de a soluționa litigiul în primă instanță revine secției de contencios administrativ a tribunalului competent teritorial.

Acest raționament echivalează cu interpretarea că dispozițiile Codului administrativ reprezintă dreptul comun în materie de raporturi de serviciu privind funcționarii publici, act normativ care, la rândul său, reprezintă lege specială și se completează cu Legea nr. 554/2004 a contenciosului administrativ, ce reprezintă dreptul comun în materie de contencios administrativ.

Înalta Curte reține astfel că normele de competență cuprinse la articolul 10 alin. (1) din Legea nr. 554/2004 nu sunt incidente în cauză, având caracter general, acestea devenind aplicabile doar când nu există norme speciale.

Or, în prezenta cauză, dispozițiile art. 536 din Codul administrativ sunt norme de competență specială față de art. 10 alin. (1) din Legea nr. 554/2004, fiind incidente în cazul în care litigiul privește raporturile de serviciu ale funcționarilor publici, independent de rangul autorității emitente a actului contestat.

Prin urmare, în condițiile în care obiectul litigiului privește raportul de serviciu al funcționarului public, reclamantul invocând nelegalitatea procesului-verbal de control raportat la modul de îndeplinire a atribuțiilor de serviciu, în calitatea sa de funcționar public, nu are relevanță calitatea de autoritate publică centrală a pârâtului emitent al actului contestat în prezenta cauză, respectiv Ministerul Muncii și Protecției Sociale, criteriul de competență materială din Codul administrativ având prioritate față de prevederile art. 10 alin. (1) din legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, ce reprezintă dreptul comun.

Așadar, întrucât, în prezenta cauză, obiectul litigiului intră în sfera raportului de serviciu al unui funcționar public, competența în primă instanță aparține tribunalului, iar nu curții de apel, conform art. 536 din Codul administrativ.

Temeiul legal al regulatorului de competență

Față de considerentele expuse, Înalta Curte, în temeiul art. 133 pct. 2, art. 135 alin. (1) și alin. (4) din C. proc. civ., va stabili competența de soluționare a cauzei în favoarea Tribunalului Vâlcea, secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, având în vedere dispozițiile art. 536 din Codul administrativ.

PENTRU ACESTE MOTIVE

ÎN NUMELE LEGII

D E C I D E

Stabilește competența soluționării cauzei având ca obiect cererea formulată de reclamantul A. în contradictoriu cu pârâții Ministerul Muncii și Protecției Sociale și Inspectoratul Teritorial de Muncă Vâlcea în favoarea TRIBUNALULUI VÂLCEA, secția A II-A CIVILĂ, DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL.

Definitivă.